

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové, v právní věci žalobce: **M. P.**, zastoupeného JUDr. Jiřinou Smrkovskou, advokátkou se sídlem Jagellonská 1, Praha 3 - Vinohrady, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2006, č. j. OAM-424/VL-18-12-2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2007, č. j. 60 Az 48/2006 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené advokátce stěžovatele JUDr. Jiřině Smrkovské **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4800 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2006, č. j. OAM-424/VL-18-12-2006. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud zjistil, že podaná žaloba postrádá náležitosti stanovené v ust. § 71 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť v ní žalobce nevymezil žádné žalobní body ani neuvedl důkazy, které navrhuje provést. Usnesením ze dne 23. 7. 2007, č. j. 60 Az 48/2006 - 23, proto soud žalobce vyzval k odstranění vad podání ve lhůtě 6 dnů od doručení tohoto usnesení. Současně ho poučil o tom, jakým způsobem má vady odstranit, a o následcích nesplnění uložené povinnosti. Na tuto výzvu (doručenou dne 21. 8. 2007) však žalobce nereagoval a nedostatky podání ve stanovené lhůtě neodstranil. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba neobsahuje žádný žalobní bod a proto ji usnesením ze dne 5. 10. 2007, č. j. 60 Az 48/2006 – 33, odmítl.

Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítl, že krajský soud posoudil věc v rozporu s právními předpisy. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil. Stěžovatel dále požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce a tlumočnicka pro řízení o kasační stížnosti, jakož i o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Krajský soud ustanovil usnesením ze dne 16. 11. 2007, č. j. 60 Az 48/2006 - 45, stěžovateli zástupkyni pro řízení o kasační stížnosti, kterou současně vyzval k odstranění nedostatků podání stěžovatele a doplnění důvodů kasační stížnosti. Současně ji poučil o tom, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě opraveno, může být kasační stížnost odmítnuta.

V doplnění kasační stížnosti (datovaném dnem 10. 12. 2007 a doručeném krajskému soudu dne 17. 12. 2007) stěžovatel předně odkázal na svá předchozí podání a vyjádření. Dále uvedl, že mu v případě návratu na Ukrajinu hrozí vážné nebezpečí na zdraví a na majetku, neboť se dostal do vážného rozporu s mafií. Má zájem žít se svojí manželkou, která má v České republice trvalý pobyt. Je přesvědčen, že se krajský soud nedostatečně zabýval jeho žádostí o azyl a že jsou dány důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., zejména pak podle písm. b) tohoto ustanovení.

Nejvyšší správní soud se předně zabýval otázkou, zda kasační stížnost splňuje zákonem vyžadované náležitosti. Stěžovatel svoji kasační stížnost opíral o důvody podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Krajskému soudu vytýkal to, že řádně nezhodnotil důvodnost jeho žádosti o udělení azylu. Své výhrady nesměřoval k posouzení náležitostí své žaloby proti správnímu rozhodnutí, ačkoli obsahem napadeného usnesení bylo pouze řešení této otázky. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti (s výjimkou případů uvedených v § 109 odst. 3 s. ř. s.), je k projednání kasační stížnosti třeba, aby její důvody odrážely obsah rozhodnutí krajského soudu. Jestliže je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přichází pro stěžovatele z povahy věci v úvahu pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. V projednávaném případě soud žalobu odmítl, neboť měl za to, že v řízení nelze pokračovat pro vadu podání. Věc samu tudíž neposuzoval. Nejvyšší správní soud by tak mohl v řízení o kasační stížnosti přezkoumat jednak závěr krajského soudu, že podaná žaloba postrádala náležitosti podle ust. § 71 odst. 1 s. ř. s., a dále, zda soud postupoval v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. Nemohl by se však již zabývat námitkami týkajícími se „merita věci“, tedy toho, zda správní rozhodnutí žalovaného je zákonné či nikoli.

Pokud stěžovatel uvedl důvody, které se netýkaly obsahu napadeného usnesení, zatížil kasační stížnost vadou, která brání jejímu věcnému projednání. Krajský soud jej ve smyslu ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě stanovené v souladu se zákonem. Stěžovatel sice kasační stížnost doplnil, avšak vytčené vady neodstranil. Pro chybějící náležitosti proto nelze v řízení pokračovat.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k tomu, že podle ust. § 32 odst. 5 zák. č. 325/1999 Sb., ve znění zákona č. 350/2005 Sb., má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věcech azylu odkladný účinek, nerozhodoval Nejvyšší správní soud o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ust. § 107 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Ustanovené zástupkyni stěžovatele náleží v souladu s § 11 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby učiněné v řízení o kasační stížnosti ve výši 4200 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 600 Kč podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, celkem tedy 4800 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu